

GAZETA LWOWSKA.

Z Dołatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. czerwca do 31. sierpnia 1862.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. galicyjska komisya krajowa do spraw osobowych niezszanych urzędów powiatowych mianowała prowizorycznie kancelistę powiatowego Karola Novaka aktuaryszem powiatowym.
Lwów, 18. czerwca 1862.

Gminy Korzelnica i Hulków, w obwodzie brzeżańskim, obowiązały się dla założenia regularnej szkoły parafialnej w Korzelnicy, istniejący już budynek szkolny utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprzątać porządki szkolne, a na opał szkoły w razie wygaśnięcia połączonego z gruntem szkolnym prawa rąbania drzewa, dostarczać rocznie 5 miz. austr. sagów drzewa.

Tytułem dotacyi dla nauczyciela, który ma oraz pełnić służbę diaka z połączonemi z nią zwykłemi dochodami, zapewniona została roczna kwota 145 zł. w. a., a na opłacanie posługacza szkolnego rocznie 5 zł. w. a.

Oprócz tego ofiarowała się gmina Korzelnica na polepszenie dotacyi nauczyciela odstąpić mu do użytku grunt położony pod nr. 58 objętości 6 morgów i 14 sążni kwadratowych.

Prawo prezentacyi poruczają gminy lwowskiemu g. k. konsystorzowi metropolitalnemu.

Okazana temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Niemiętnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Telegramy.

Kalkuta, 22. maja. Dost Mohamed wtargnął z Kabul do Kandahar i Guzni.

Singapore, 19. maja, i **Hongkong**, 20. maja. Związkowcy zajęli Kahding, ufortyfikowane miasto Taipingów 25 mil oddalone od Shanghai; Taipingów wyparowano dalej. Wojska angielskie w Shanghai wzmocniła część załogi z Tientsinu; druga połowa tej załogi obsadziła twierdze Taku, i pozostanie tam, póki kosztu wojenne nie będą zwrócone. W Ningpo wojenne okręta angielskie z przyczyny postępowania Taipingów przerwały wszelki stosunek między miastem a kolonią cudzoziemską.

Kanagawa, 5. kwietnia. Tutejsi kupcy angielscy wysłali do Earla Russell przedstawienie, z przyczyny, iż odłożono znowu otwarcie portów Hiogo i Osaka.

Przegląd polityczny.

Lwów, 27. czerwca. Dziwnie puste są dzienniki dzisiejsze, a nawet i bióra telegraficzne, niemając nic ciekawego z Europy. musiały poprzestać dziś na kilku nowinach zamerskich, z których dowiadujemy się tyle tylko, że armie sprzymierzone pobiły znowu powstańców chińskich w okolicy Szanghai.

Zresztą znajdujemy w dziennikach następujące ciekawsze wiadomości:

Przedwczoraj odbyli niemieccy deputowani rady państwa z rozmaitych frakcyj poufną konferencyę w Wiedniu, ażeby się porozumieć względem zaproszenia panów Bruza i Rechbauera na zgromadzenie reprezentantów niemieckich do Frankfurtu. Zebrało się przeszło trzydziestu członków rady państwa, wszelako zdania ich w tej mierze były tak podzielone, że po kilkogodzinnej naradzie rozeszło się zgromadzenie nieosiągnawszy celu swego zebrania.

Dzienniki paryżkie zapowiadają, że jeszcze w ciągu tego lata nastąpi znowu zjazd Króla Pruskiego z Cesarzem Napoleonem w Stolzenfels. Wprawdzie wiemy z dzienników pruskich, że Król Fryderyk Wilhelm wyjeżdża i tego lata do wód, i przeto łatwo być może, że Cesarz Napoleon korzystając z pobytu jego w sąsiedztwie Francyi, zechce odwzajemnić mu przeszłoroczną wizytę w St. Cloud.

Korespondencya Scharfa otrzymała z Turynu wiadomość o poufnej rozmowie Garibaldego z Królem Wiktorem Emanuelem w po-

blizu Turynu na dniu 19go b. m. Rozmowa ta miała trwać przeszło trzy godziny, i musiała być bez wątpienia bardzo ważna, gdyż zaraz potem odjechał Garibaldi wprost do Genuy, i przeto zdaje się być bardzo wątpliwem doniesienie telegrafu, że Garibaldi powrócił już do swojej siedziby na wyspie Kaprerze. — Nadto donoszą jeszcze dzienniki włoskie, że w prowincyi turyńskiej uwijają się od niejakiego czasu dwie bandy zbójckie, złożone po największej części z wojskowych dezertersów z rozmaitych prowincyj włoskich. Władze jednakże wytropiły już ich siedzibę, i wysłały na wytopienie ich Bersaglierów i gwardye narodowa.

Co do sprawy rzymskiej ucichły już od niejakiego czasu wszelkie pogłoski, któremi przedtem tak szczerze uraczały świat dzienniki włoskie i francuskie. Jedyną tylko wzmiankę o tej sprawie przyniosła dziś *Vossische Ztg.* w korespondencyi z Rzymu, która utrzymuje z niejaką pewnością, że w razie rozwiązania kwestyi rzymskiej spólnie przez Francję i Piemont, niewyjeździe papież z Rzymu, lecz będzie uważać się za jeńca francuskiego, ale zarazem ogłosi także obranego już oddawna wikaryusza i poruczy mu tymczasową administracyę spraw kościelnych. Tym wikaryuszem zaś ma być podług rzeczony korespondencyi nie kardynał Wisemann, lecz arcybiskup wiedeński kardynał Rauscher, którego niezawisła pozycya w Wiedniu usposabia najlepiej do piastowania takiego urzędu.

Komisarz Partii przybył już do Belgradu i przystąpił natychmiast do spełnienia poruczonej sobie misyi. Wszelako zapewnia telegram z Belgradu w *Pest. Lloyd* z 24. b. m., że książę Michał położył stanowczy warunek ustąpienia Turków ze wszystkich twierdz na ziemi serbskiej, i że zaczęły się już organizować bataliony milicyi serbskiej. Ale równocześnie robią także i Turcy przygotowania wojenne, gdyż pod Uszicą stanął korpus turecki z 8 działami, a tuż u granicy serbskiej pod Beljina koncentrują się Baszibozuki. Pokazuje się tedy, że układy nie muszą iść najlepiej, i że przeto obie strony starają się być w pogotowiu na wszelki wypadek.

W sprawie heskiej donosi dzisiejszy telegram, że 24go przed południem odjechał istotnie generał Bardeleben w misyi do Berlina, a generał-porucznik Haynau do Wiednia. Zaś dzienniki dodają, że w Kassel ma panować wielkie oburzenie przeciw nowemu gabinetowi, i że nawet sam Elektor zamierza opuścić stolicę.

Sprawy krajowe.

Lwów, 26go czerwca. (Stan zdrowia we Lwowie.) Kataralno-reumatyczny charakter chorób przeważał w stolicy także i zeszłego miesiąca. Mniej wprawdzie było wypadków tyfusu i zapalenia płuc, lecz były po większej części bardzo gwałtowne; często także pojawiała się odra, i nie była niebezpieczna.

Liczba chorych w powszechnym szpitalu zmniejszyła się z m. o 33 osób; do 643 chorych, którzy z miesiąca kwietnia pozostali, przybyło 399, było więc razem 1042; z tych 392 wyzdrowiało, 37 wydalonu nieuleczonych, 69 umarło, a 544 pozostało w kuracyi.

W ciągu miesiąca maja umarło we Lwowie łącznie z wojskiem 309 osób, z tych 67 na suchoty; w porównaniu z miesiącem poprzednim umarło mniej o 52 osób.

Wiedeń. (Jen. inspekcya artyleryi.) Według rozporządzenia ministerjum wojny przyznane zostało jeneralnemu inspektorowi artyleryi jako rzeczywistemu dowódcy wojska prawo karania i ulaskawienia w całej artyleryi, z wyłączeniem osób podlegających jurysdykcyi właścicieli pułków artyleryjskich.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 20. czerwca.)

Na posiedzeniu izby niższej z dnia 20. czerwca minister Layard odpowiedział na zapytanie Griffitha, iż rząd odebrał wiadomość, że twierdza turecka w Belgradzie bombardowała dzielnicę serbską miasta. He wiadomo, Turcy prowokowani byli przez Serbów, którzy trzech Turków zabili, i niespodziewanym napadem zdobyli dwie bramy tureckiej dzielnicy miasta. Dnia 17. czerwca załoga turecka słysząc strzelanie w mieście, sądziła, że zanosi się na walkę, i rozpoczęła bombardowanie. Rząd angielski dowiedziawszy

się o tem, co zaszło, chwycił się zaraz właściwych środków do zatamowania krwi rozlewu. Bombardowanie nie trwało dłużej, jak cztery godziny. W tej chwili nadszedł telegram z Stambułu, donoszący, że rząd turecki posyła osobną komisję do śledzenia tego wypadku. Rząd turecki oświadczył, iż postępować będzie według zasad ścisłej sprawiedliwości. Nic o tem nie wie, ażeby rząd austriacki ofiarować miał Porcie współdziałanie wojska swego w Serbii, Bosnii lub Hercegowinie. Kwestya zaś, czyli interwencya taka dałaby się usprawiedliwić egzystującymi traktatami, nie może być rozstrzygnięta na drodze interpelacyi w parlamencie.

Maguire zażądał złożenia wszelkich pism odnoszących się do zakazu przesyłania przez urząd pocztowy angielski w Stambule pisma peryodycznego „British Star“ przez Greka w Londynie zamieszkałego, Ksenosa wydawanego. Znajduje się bowiem w Stambule przy poselstwie angielskiem osobny urząd pocztowy, który listy i dzienniki z Anglii odbiera i rozsyła bez żadnej kontroli rządu tureckiego. Rząd turecki uważając pismo peryodyczne „British Star“ najwięcej przez greckich jej poddanych czytowane jako rewolucyjne, zażądał od rządu angielskiego, ażeby nie dozwolił w przyszłości oddawania go na pocztę angielską w Stambule. Rząd angielski przyzwolił na to zadanie, i pod dniem 3. maja wydany został zakaz właściwy. Redaktor pisma udał się do lorda Russell z przedstawieniem przeciwko zakazowi, lecz na próżno. Maguire nazywa postępowanie to haniebnem ze strony rządu angielskiego, i mówiąc przy tej sposobności o niegodziwościach rządu tureckiego, daje do zrozumienia, iż Layard niedawno dlatego finanse tureckie wystawiał w tak różowem świetle, iż sam jest w tem pieniężnie interesowany.

Layard odpowiadając w tonie obraźliwym twierdził, iż jeżeli rząd turecki jest zły, to rząd papieżki jest daleko jeszcze gorszy, (Maguire zaś jest katolikiem i posłem z Irlandyi). Co zaś dotyczyć miały na niego posądzeń, to na nie wcale odpowiadać nie myśli, gdyż bardzo z mętnego pochodzą źródła. Na to odezwały się liczne głosy wołające do porządku! Lord Palmerston zgodził sprzeczkę, wykazując, iż obydwie strony nie parlamentarnie wystąpiły. Poczem adwokat jeneralny (Attorney jeneral.) oświadczył, iż zakaz rządu angielskiego nie gwałci wcale prawa narodów. Rząd angielski nie ma prawa żądania od rządu tureckiego, ażeby dozwolił cyrkulacyi pism, które jako niebezpieczne dla siebie uważa, rząd więc angielski nie ohydno nie uczynił, przyzwalając na żądanie rządu tureckiego względem pisma peryodycznego Ksenosa. Poczem Maguire wniosek swój cofnął.

Francya.

Paryż, 23. czerwca. (Konwencya z Hiszpanią. Spróśtowanie.) *Monitor* z dnia 22. czerwca ogłosił dwie konwencye z Hiszpanią zawarte. Pierwsza przyznaje pretensye Francyi do Hiszpanii w sumie 25 milionów franków, która w 3 procentowej rencie hiszpańskiej według kursu z d. 7. lutego b. r. wypłacone być mają. Druga konwencya odnosi się do statków francuzkich w r. 1823 zabranych. Szczegółowe wynagrodzenia należące się właścicielom tych statków ustanowione będą przez mieszaną komisję, w razie gdyby ta zgodzić się między sobą nie mogła, przez sąd polubowny, który obadwa mocarstwa wyznaczą.

Monitor zamieścił następującą deklaracyę: „Dziennik *l'Opinion nationale* zdaje się twierdzić, iż raport generała Lorencez przybył do Paryża i oczekuje ogłoszenia go w *Monitorze*. Jesteśmy upewnieni do oświadczenia, iż rząd nie odebrał dotąd raportu jen. Lorencez. Depesze z Veracruz oczekiwane dopiero z końcem bieżącego miesiąca nadejdą.“

(Rozprawy nad budżetem.) W rozprawach nad budżetem przyznano wydatki na kilka sekcij ministeryum finansów, a mianowicie na zarząd komor celnych monopolu tytoniu i poczty. Po czem nastąpiły rozprawy nad budżetem wpływów i systemem podatkowym. Głównym mówcą był Edon Ollivier i w gruntownym a jasnym rozbiórce sytuacji finansowej wystąpił przeciwko myśli zaprowadzenia podatku od dochodów, nawet gdyby wszystkie inne podatki zastąpić mógł. Co do nowych podatków przez p. Foulda zaprowadzonych, Ollivier nie był ani za zdaniem Foulda ani za zdaniem komisji. Najmocniej krytykował konwencyę renty, mianując ją operacyą zupełnie chybioną i szkodliwą. Poruszono w ogóle posiadanie renty i z rąk małych właścicieli przeniesiono ją jako towar sprzedajny na giełdzie. Zaniechano demokratyczną zasadę pożyczek, oddając znów w kuratelę wielkich bankierów i kapitalistów. Minister Magne bronił konwersyi; była ona bardzo korzystną operacyą, przynoszącą skarbowi publicznemu 150 milionów franków czystego zysku. Inne argumenta ministra ograniczają się na twierdzeniu, iż łatwiej jest doradzać oszczędności jak takowe przeprowadzić.

(Wypadki w Meksyku. Wiadomości bieżące.) Według doniesień prywatnych przez *Constitutionnela* odebranych, jen. Lorencez stoi w okolicy zdrowej i w bardzo mocnej pozycyi. Korpus jego zaopatrzone jest we wszystkie potrzeby i znajduje się w najlepszym stanie zdrowia. Pod względem moralnym wojsko nie ucierpiało przez porażkę z d. 5. maja, porażka ta nie była z resztą jak tylko odwrotem przedniej straży i skutkiem szalonego napadu na twierdzę nieprzyjacielską.

I *Patrie* pisze w tym samym duchu, kreśląc pomyślny obraz o stanie wojska francuzkiego w Meksyku. Lecz ani *Patrie* ani *Constitutionnel* nie piszą, w którym miejscu się właściwie generał Lorencez znajduje.

L'Opinion nationale zamieściła depeszę z Turynu z d. 21. czerwca, według której p. de Lavalette oświadczyć miał dworowi rzymskiemu, iż wojsko francuzkie ograniczy się jedynie na osadzeniu Rzymu, co w krótkce do skutku przeprowadzone będzie.

Włochy.

(Zaburzenia w Varese. Bandy zbójckie. Izby turyńskie. Wiadomości bieżące.) *Diritto* zapewnia, że zostały już usunięte wszelkie trudności, jakie stały na przeszkodzie organizacyi towarzystw strzeleckich w Lombardyi.

W Varese zaszły w krótkce po odjeździe Garibaldeggo zaburzenia, wywołane kazaniem pewnego księdza przeciw Królowi i Garibaldiemu. Cała historia jednak skończyła się na wybieciu kilku szymb w plebanii, i tłum rozprószył się, jeszcze nim nadeszła siła zbrojna.

W prowincyi Turyńskiej uwijają się dwie bandy zbójckie. Jedna pomiędzy Fiano i Givoletto liczy do 30 ludzi, a druga, która ostatnimi czasy między Rivoli i Avigliano stoczyła walkę z oddziałem wojska, składa się ze 100 prawie neapolitańskich, rzymskich i piemonckich dezertarów, i głównym jej zamiarem jest jak się zdaje, utorować sobie drogę za granicę. Pierwsza banda, której dowódca nosi wojskowe oznaki i zwie się kapitanem, czychała jak słyhać na pewną znakomitą osobę, która często udaje się w tę okolicę dla zwiedzenia nowonabytych gruntów. Władze uwiadomione o tem wysłały wojsko dla obsadzenia zbójców w lesie pod Fiano; ale zbójcy dowiedzieli się o tem i umknęli w pobliskie góry. Wyprawiono za nimi Bersaglierów i gwardyę narodową.

Na posiedzeniu drugiej izby piemonckiej z 21. b. m. odczytał prezydent deklaracyę tych deputowanych, którzy głosowali przeciw adresowi do króla, z wyjaśnieniem powodów tej opozycyi. Niedostę było ich zdaniem obstawać przy prawie Włoch do Rzymu, lecz potrzeba było oraz protestować przeciw wszelkim przeszkodom w wykonaniu tego prawa.

Komisya izby, która obraduje nad projektem ustawy względem stowarzyszeń politycznych, chce rządowi przyznać tylko prawo zawieszania takich stowarzyszeń, a do rozwiązania ich wymaga wyroku sądowego.

Garibaldi podczas ostatniego pobytu swego w Turynie miewał ciągle konferencye polityczne, o których celu rozmaite krążą pogłoski. Jedni powiadają, że ministeryum chce zjednać sobie jego zyczliwość, by spólnie z nim stawić czoło wypadkom nowych wyborów; zaś podług innych chciało ministeryum tylko udzielić mu pewnych wyjaśnień, gdyż były dyktator guiewa się ciągle jeszcze na rząd za wypadki w Bergamo i Brescii. Ostatnimi czasy przystąpiła tak zwana istryjsko-tryestyńska emigracya zbior hydrograficznych i geograficznych kart Adryatyku i wschodnich wybrzeży jego do Istrii, za co uraczył ją Garibaldi pismem dziękczynnem, w którym przepowiada jej blizkie wyswobodzenie i zwycięstwo.

Niemcy.

(Sprawa kasselska.) Co do wstrzymanego teraz pochodu wojsk pruskich ku granicom Hesyi donosi: *Allg. Preus. Ztg.*, że w nocy z 22. na 23. b. m. otrzymał VI. korpus armii telegrafem rozkaz, w następujących trzech dniach ruszyć w pochód ku granicom heskim. Pułk 16. piechoty miał już 23go wyruszyć z Hammi, konnica z Düsseldorfu we wtorek, a reszta piechoty we środę. Również donosi *Elberf. Ztg.* z 22go, że wydany był rozkaz do pochodu ku granicom Elektora, i że transport wojska koleją żelazną miał rozpocząć się we wtorek. Chociaż wypadki kasselskie znane były w Berlinie dnia 23. zrana, miał przeciw drugi pułk gwardyi rozkaz do pochodu i kwatermistrze byli już wyprowadzeni. Sadzono już tedy prawie na pewno, że wojska istotnie wyruszają. Wszelako na odbytej w ciągu dnia konferencyi gabinetowej postanowiono porzucić na fackie przywrócenia konstytucyi z r. 1831 i ustawy wyborczej z r. 1849, nieobstając przy zadosyćuczynieniu za obrazę honorową, które miało być w taki sposób przeprowadzone, że jeden z przyjaźnych Prusom gabinetów miał zająć się uskutecznieniem tej restytucyi.

Rosya.

Petersburg, 18. czerwca. (Przepisy cenzurowe.) Jego Mość Cesarz, na skutek najpoddalszego przedłożenia zarządzającego ministerstwem oświecenia narodowego, w radzie ministrów, projektu co do porządku cenzurowania publikacyj towarzystw uczonych, na dniu 12. maja między innemi najwyżej rozkazać raczył: 1) Wszelkie publikacye, tak peryodyczne jak i nieperyodyczne, rozmaitych towarzystw i instytucyj uczonych, istniejących z pozwolenia rządu, nie mają być poddawane pod cenzurę ogólną, jeżeli odpowiedzialność za zachowanie w nich przepisów cenzuralnych wezmą na siebie prezydujący w tych towarzystwach i instytucjach, lub też sekretarze, oraz jeżeli minister oświecenia publicznego, uzna możebnem pozostawienie tym osobom cenzurowania ich publikacyj. 2) Z liczby wychodzących obecnie publikacyj peryodycznych, oprócz wyjętych już z pod ogólnej cenzury, uwolnić także od niej następujące: a) zgodnie z decyzją respective władz: 1) Dziennik (*Żurnal*) do czytania dla uczniów zakładów wojsko-naukowych; 2) Pamiętniki (*Pamiatnaja kniżka*) dla górników rosyjskich; 3) Wiadomości giełdowe (*Birżewyja wiadomosti*); 4) Przemysł (*Promyszlennost'*); 5) Czasopismo prawne (*Juridiczesk'*

skij Wiestnik) Kałaczowa, Dziennik prawny (*Periodiczeskij Żurnal*) Salamanowa, i b) Czasopismo (*Wiestnik*) nauk matematycznych.

Z liczby pomienionych publikacji peryodycznych, pierwsze wydawać pod odpowiedzialnością władzy zakładów wojskowo-naukowych; cenzurowanie drugiego powierzyć komitetowi naukowemu korpusu inżynierów górniczych; trzeciego i czwartego — ministerstwu skarbu, za wyłączeniem co do trzeciego, wiadomości politycznych, które mają ulegać cenzurze ogólnej; co do piątego i szóstego — upoważnić ministra sprawiedliwości do wyznaczenia w tym celu, podług jego uznania, urzędnika, a odpowiedzialność za stosowanie się do przepisów cenzury przy wydawaniu czasopisma (*Wiestnika*) nauk matematycznych w Wilnie, włożyć na samego wydawcę, asesora kolegijskiego Gusiewa, pomocnika dyrektora obserwatorium wileńskiego. 3) Na przyszłość przyjąć za zasadę, ażeby przy udzielaniu przez ministerstwa oświecenia narodowego pozwolenia na wydawanie pism peryodycznych, specjalnych i technicznych, decydowaniem było, czy publikacje takowe ulegają cenzurze ogólnej lub nie, a w tym ostatnim wypadku, na kogo ma być włożona odpowiedzialność pod względem stosowania się co do ich wydawania do przepisów cenzury. 4) Zgodnie z wnioskiem zarządzającego ministerstwem skarbu, oddzielne wydawanie artykułów Dziennika (*Żurnal*) górniczego i Pamiętników (*Pamiatnaja Knizka*) dla górników rosyjskich, jak niemniej dzieła i tłumaczenia, wydawane kosztem komitetu naukowego korpusu inżynierów górniczych i z jego upoważnienia, nie mają podlegać cenzurze ogólnej, lecz przeglądanie i udzielanie pozwolenia na drukowanie tych publikacji wklada się na komitet naukowy wydziału inżynierów górniczych.

Księstwa Naddunajskie.

(Wypadki w Serbii.) Z Belgradu drogą telegraficzną donoszą do *Wander.* pod d. 24. b. m.: Komisarz Porty przybył, Serbia organizuje kilka batalionów z wysłużonych żołnierzy; zarządzono oraz ćwiczenia wojskowe wszystkich zdolnych do broni w całym kraju; książę Michał żąda aby Turcy ustąpili z wszystkich twierdz.

Belgradzki korespondent dziennika *Pest. Lloyd.*, który d. 22. b. m. miał sposobność obejść i zwiedzić całe miasto pomiędzy szaniami, smutnym nazywa widok uszkodzonych i zburzonych domów mianowicie w pobliżu twierdzy. Ze względu jednak, że bombardowanie trwało całe pięć godzin, szkody nie są tak wielkie jak z początku mniemano. — Jest 15 domów spalonych i całkiem zniszczonych, wiele naznaczonych kartaczami, a w mieście znaleziono kilka bomb 60 funtowych. Książę nie pozwoli, pisze dalej korespondent, aby stolica Serbii była dłużej narażona na ogień dział tureckich; przyjdzie raczej do śmiertelnej walki. To zdanie podziwiają wszyscy Serbowie pod bronią stojący.

Według dawniejszych doniesień rzeczonoego dziennika z dnia 21. b. m. w dniu tym rozpuszczono do domu milicyę krajową, ponieważ Belgrad był przepelniony wojskiem; około 10,000 ludzi, nie licząc wojska, stało pod bronią; szanice były tak blisko twierdzy, że artylerzyści tureccy mogli trafiać z ręcznej broni. Konsulowie mają namioty obozowe na Kali meidanie, gdzie też powiewają sztandary; naprzemian zawsze jeden z konsulów pozostaje w twierdzy i czuwa nad porządkiem.

Osnowa umowy d. 16. b. m. między książęcym ministrem spraw zagranicznych, a wojskowym i cywilnym Baszą zawartej, i przez wszystkich konsulów wizowanej, jest następująca: Ponieważ Garaszaniin oświadczył, że nie może utrzymać porządku w mieście, dopóki wojsko i policya nie ustąpi do twierdzy, postanowiono wspólnie kwestę względem obsadzenia bram miasta odłożyć, a żądaniu Garaszaniina uczynić zadość pod następującymi warunkami:

1. Pan Garaszaniin ręczy, że Nizamowie będą mogli udać się swobodnie do twierdzy. 2. Domy i inne posiadłości Turków zamieszkałych w mieście będą nienaruszone, mieszkańcom zaś, którzy chcą w swoich domach pozostać, będzie udzielona opieka. 3. Garaszaniin zobowiązuje się drogą telegraficzną zarządzić, aby Turcy na prowincyi mieszkający nie byli na gwałty narażeni. 4. Rodziny tureckie, które chcą udać się do twierdzy, będą mogły uczynić to swobodnie.

Dokument ten podpisało dwóch Baszów, minister książęcy, i pięciu konsulów.

Co do zawieszenia broni zawartego 19. b. m. podaje *Pesth. Lloyd.* następujące szczegóły: Koło godziny 1, generał Philippovich wysłał z Zemunia c. k. Jodź kanonierską do Belgradu, i zażądał od obu stron zawieszenia broni, aby tymczasem poddani austriacy w Belgradzie zamieszkali, mogli przenieść się w miejsce bezpieczne. Przyzwolono na zawieszenie broni, poczem parowce „Hildegard“, „Ceres“, „Bator“ i „Donau“ przybyły do Belgradu. Większa część mieszkańców pierwej jeszcze udała się do Dobschity, godzinę drogi powyżej Belgradu. Parowce podzieliły się, i zabrały wszystkich poddanych austriackich. Po upływie zawieszenia broni nie strzelano.

Grecya.

(Nowe ministerium.) Z Aten donoszą pod dniem 16. b. m.: Nowe ministerium znajduje współzucie u ludu, szczególnie minister finansów Levidis i minister spraw zewnętrznych Theocha-

ris. Nieszczęściem zdrowie Theocharisa jest zagrożone. Wczoraj w skutek wysilen przy swem trudnem urzędowaniu dostał lekkiej apopleksyi. Ministrowie, którzy wystąpili, zostali zaszczytzeni orderami. Przyczyną zamachu przeciw kapitanowi Tzokris miała być poprzysiężona zemsta; miał on niedawno zlecenie przytłumić powstanie na wyspie Thermia przyczem padło kilku ludzi. Rząd winien jest bankowi około trzy miliony drachm, które stanowią niedobór pokryć się mający.

Turcya.

(Pieniądze papierowe.) *Journ. de Constan.* z 17. b. m. podaje środki, zapomocą których rząd postanowił ściągnąć w najbliższym czasie pieniądze papierowe z obiegu.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 27. czerwca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męc pszenicy (81 H) 4zł. 18c.; żyta (76 H) 2zł. 48c.; jęczmienia (66 H) 2zł. 19c.; owsa (47 H) 1zł. 58c.; hreczki 3 zł.; kartofli 1zł. 81c.; — celnar siana 1zł. 3c.; okłolów 64c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 50c., sosnowego 9zł. 50c. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Wiedeń, 24. czerwca. (Targ wiedeński na woły.) Spęd bydła na wczorajszym targu wynosił 1128 wołów z Węgier, 1956 z Galicyi a 177 z kraju. Z tego zakupili rzeźnicy wiedeńscy 1925, rzeźnicy z prowincyi 1142, a osobno sprzedano 4 sztuk; niesprzedanych popędzono dalej 190 sztuk. Waga szacunkowa sztuki była 520 do 690 H . Płacono za sztukę 140 zł. — 212 zł. 50 c., a za celnar 26 zł. 50 c. — 31 zł. w. a.

Ostatnie wiadomości.

Berlin, 26. czerwca. „Stern Ztg.“ donosi: Król przyjął wczoraj generała Bardeleben, i odebrał własnoręczne pismo Elektora, w którym ten zawiadamia Króla o przywróceniu konstytucyi z r. 1831 według rad przez Króla w najlepszych zamiarach udzielonych. „Stern. Ztg.“ dodaje, że przygotowania do pochodu wojska odwołano w tem nieomylnem przypuszczeniu, że rząd Elektora całkowicie i bez względu dopełni zobowiązania, jakie przyjął na siebie przywracając konstytucję z r. 1831.

Kassel, 25. czerwca. Rozporządzeniem ministeryalnym z 24. czerwca zarządzono wybory na sejm według ustawy z 5. kwietnia 1849.

Kassel, 26. czerwca. Wszyscy członkowie rady miejskiej i wydziału miejskiego przesłali Elektorowi wczoraj wieczorem adres nieufności ku nowemu ministeryum. Odjazd Elektora ma nastąpić dziś o godzinie 11tej przed południem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Męciński Cezar, z Dukli. — Hr. Zamojski Ks., z Węgier. — Korytowski Franc., z Turcyna. — Mięczyński Aug., z Podpieczar. — Mięczyński Mac., z Tyśmienicy.

Hotel krakowski: Herlth Franc., z Uniatycz.

Zajazd Kiernickiego: Szumlański Konst., z Kuchajowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. czerwca.

PP. Nowakowski Tad., do Bakowic. — Żebrowski Karol, do Tworzylny. — Tustanowski Alex., do Sambora. — Olszański Cyr., do Kupczyniec. — Chojecki Zyg., do Drohobowa. — Kunaszewski Hier., do Zelibor. — Truskolawski Hen., do Jasieniowa. — Dylewski Mar., do Rolowa. — Podlewski Wal., do Chomakówki. — Łudoński Stan., do Zwachel. — Lenciewicz Erazm, do Solimowa. — Bogusz Adam, do Drohobowa. — Pietrzycki Felix, do Błażowa. — Krzyżanowski Piotr, do Wiśniowczyk. — Padlewski Szcz., do Suchodola. — Podowski Leon, i Leszczyc-Grabianka Stan., do Krakowa. — Niezabitowski Franc., do Zameczka. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Izidorówki. — Obmiński Wik., do Mycowa. — Hohendorf Eustach, do Zborowa.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. czerwca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 82	+ 10.3	81.4	zachodni	sl. pochmurno
2. god. po poł.	324 50	+ 15.0	70.0	"	"
10. god. wiecz.	324 75	+ 11.2	79.5	"	"

Po południu deszcz 0...28.

TEATR.

Dziś na scenie niem. na korzyść pierwszego komika i reżysera M. Baumanna: „Diabeł aktorem“, komedia w 2ch oddziałach.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 30. czerwca: Sprzedaż realności nr. 4 w Przemyśle.

Dnia 4. lipca: Licytacja na dostawę kamienia na drogę Turkosko-węgierską w Samborze, — w okręgu Sanockim w Sanoku — i na drogę Veretzko-węgierską w powiecie Rozwadowskim w Stryju.

Dnia 7. lipca: Sprzedaż eraryalnych stajen nr. 2 w Skalacie; — Licytacja na dostawę kamienia na drogę Veretzko-węgierską w powiecie Skolekim w Stryju, — i na drogi w okręgu Brzeżańskim w Brzeżanach.

Dnia 10. lipca: Sprzedaż realności nr. 577 w Kołomyi.

Dnia 15. lipca: Sprzedaż realności nr. 27 w Stanisławowie, — 1/8 części realności nr. 87/155 w Zniesieniu, — i 800 cetnarów potażu w Czerniowcach.

Dnia 16. lipca: Sprzedaż dóbr Grąziowa w obwodzie Sanockim w Przemyśle, — i realności nr. 170 w Zbarażu.

Dnia 17. lipca: Sprzedaż realności w Tarnopolu.

Dnia 18. lipca: Sprzedaż realności nr. 12/21 w Zbarażu.

Kurs lwowski.

Dnia 27. czerwca.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	1	6	8
Dukat cesarski	6	3	6	10
Półimperyal zł. rosyjski	10	42	10	57
Rubel srebrny rosyjski	1	99	2	1
Talar pruski	1	89	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka				
Galic. listy zastawne w. a. za 100 zł.	78	83	79	63
„ „ „ m. k. za 100 zł.	82	88	83	63
Galic. obligacje indemnizacyjne	70	45	71	25
5% Pożyczka narodowa	82	—	82	70
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	226	50	228	25

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wokalii.

Dnia 27. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł. 82.30. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 10; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Nizszej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 83 —. Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 219.50; nizsze-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 127 50. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.09. dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 125 35

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25 czerwca.

1. Dług publiczny.

	pien.	towar.
A. Państwa		
W austr. wal. po 5%	66 40	66 40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83	83 20
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 80	82 90
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	70 30	70 40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 30	70 40
„ „ „ 4 1/2%	62 75	63
„ „ „ 4%	55 50	56
„ „ „ 3%	41 50	41 75
„ „ „ 2 1/2%	35 50	36 50
„ „ „ 1%	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	127 50	128
„ „ „ 1854	92 75	93 25
„ „ „ 1860	93 50	93 60

Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł. 97 — 97.50

Renty Como po 42 lir. austr. 16.75 17.—

Wylos. obl. dawn. długu państ.	pien.	towar.
po 5%	68	69
„ 4 1/2%	62	62 50
„ 4%	55	55 50
„ 3 1/2%	48	48 50
„ 3%	—	48
„ 2 1/2%	47	47 50
„ 2 1/4%	40	41 50
„ 2%	35	36
„ 1 1/2%	31	32
„ 5%	68	69
„ 4 1/2%	62	62 50
„ 4%	55	55 50

B. Krajów koronnych	pien.	towar.
Nizszej Austrii	87	88
Wyż. Aust. i Salb.	87	87 50
Czech	87	88 50
Morawii	91	91 50
Szlaska	88 50	89
Stryji	88	88 50
Tyrolu	96	97
Kar., Krainy. i Wyb.	86 50	88 50
Węgier	71 90	72 30

Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Banato Tem.	71	71 50
Kroacyi i Slawonii	72 50	73
Galicyi	71 10	71 30
Siedmiogr. i Bukow.	70 50	71
Lomb. wen. poz. z r. 1856	95	96
„ „ „ po 5%	68	69
„ „ „ 4%	55	55 50
„ „ „ 3 1/2%	47	47 50
„ „ „ 3%	41 50	42
„ „ „ 2 1/2%	35	36
„ „ „ 2%	28	29
„ „ „ 1 1/2%	25	26

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16	17
„ 2 1/2% za 100 zł.	14	15
„ 2 1/4% za 100 zł.	12	13
„ 2% za 100 zł.	11	12
„ 1 1/2% za 100 zł.	10	11

3. Akcyje.

	pien.	towar.
Banku nar.	828	830
I. st. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	221 60	221 50
Niz.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	626	628
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	2044	2046
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255 50	256
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	157	157 50
Polud.-póln.-niem. kolei km. po 200 zł. m. k.	127	127 50
Kolei Cisj po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147	147
Polud. kolei państ. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	286	287
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpl. po 180 zł. (90%)	227 50	228
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40	45
„ „ „ II. emis. po 200 zł. m. k.	104	106
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—	700

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	184	186
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200
Kol. Grae. Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	—	164
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	434	436
Lloyda w Tryecie po 500 zł. m. k.	—	230
Mostu łanc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395	400
Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. m. k.	393	400
Powaz. austr. Tow. gaz. po 500 zł. m. k.	210	215

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
akcyje narodowe	104	104 25
„ „ „ 10 „ 5%	101	101 50
w mon. kon. przeznaczone do los. po 5% 91 25	91 25	91 50
na 12 m. 5% za 100 zł.	—	—
w wal. austr. przez. do los. po 5%	86	86 25
Gal. Tow. kred. po 4%	79 25	80

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 25	97 50
deito deito w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	100 25	100 75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	135	136
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134	134 50
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	93 50	93 75
Kol. Gloggn. za 100 zł.	84	—
Tow. żegl. par. na Dun. za 106 zł. m. k.	97 50	98
Lloyda za 100 zł.	90	91

6. Kasy.

	pien.	towar.
inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133 50	133 70

	pien.	towar.
Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94	95
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121	122
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37	37 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97	98
Salma „ 40 „ „	39 50	40
Palfiego „ 40 „ „	38	38 75
Clarego „ 40 „ „	36 75	37
St. Genois „ 40 „ „	38	38 25
Windischgrätzka 20 zł. „	22 75	23
Waldsteina 20 „ „	25	25 50
Keglevicza 10 „ „	15	15 25

Weksle.

	pien.	towar.
(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	107	107 50
Angsburg za 100 zł. w. p. n	106 80	107
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n	107	107 10
Genoa za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	94 50	94 75
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwarna za 100 lir. tosk.	—	—
Londyn za 10 ft. szt.	127 10	127 10
Lugden za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	50 20	50 20
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—	—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.07	6.07 1/2
„ „ „ pełnej wagi	6.07	6.07 1/2
Korona	17 40	17 45
20 frankówka	10 15	10 16
Rosyjski impery.	10 44	10 47
Talar związkowy	1 88 1/2	1 89
Srebro	125 50	125 75
Kurs korony w kasa h	13 zł. 50 c.	—

KRONIKA.

(Rabunek.) Z Oderberga donoszą do „Brün. Ztg.“ o następującym wypadku rabunku, którego dopuszczono się na wiedeńsko-krakowskim pociągu pocztowym kolei północnej:

W jednym z przedziałów 2. klasy siedziała sama pewna pani, małżonka inżyniera z Prerau; usnęła, w tem gdy pociąg pędził szybko między stacyami Hullein i Napagedt, zbudził ją nagle jakiś człowiek, i odgrazając się, zażądał od niej pieniędzy. Oddała mu wszystkie, które miała przy sobie, około 60 zł. poczem złożyła przedział opuścił, nim pociąg przybył na stację. Nie zdolano dotąd wykryć, jakim sposobem złożyca dostał się do przedziału, i kim by był. Zdaje się, że to musiał być jeden z robotników kolei żelaznej który, gdy pociąg szedł, wskoczył na stopnie wagonu, i następnie w podobny sposób opuścił. Ciemności pochmurnej nocy zakryły zbrodniarza przed czujnością kondaktorów pociąg prowadzących.

(Sprawozdanie francuskiej komisji budżetowej.) Według sprawozdania komisji budżetowej, kredyty dodatkowe na r. 1862 wynoszą 178,371,382 fr., z których 21,650,045 na dług publiczny i dotacje, 468,000 dla ministerium stanu, 135,025 dla ministerium sprawiedliwości, 1,475,050 dla ministerium spraw zagranicznych, 5,582,648 dla ministerium spraw wewnętrznych, 2,167,400 dla ministerium finansów, 43,512,100 dla ministerium wojny, 2,007 520 dla

Algierii, 67,690,816 dla ministerium marynarki i kolonii, 765,100 dla ministerium publicznego oświecenia, 2,632,890 dla ministerium robót publicznych, 9,135,397 kosztu administracji i dodatki do podatków, 5,669,000 wypłaty, premie, diskonta i t. d., 7,002,500 nadzwyczajne prace dla ministerium stanu, 2,486,765 nadzwyczajne prace dla ministerium robót publicznych. Pierwsiatkowo suma kredytów dodatkowych wynosiła 177,795,882 fr. powiększono ją jednak o 730 000 fr., a zmniejszono o 154,000 fr. Dla wszystkich ministeriów wynoszą dodatki 126,007 820 fr. a z tych dla ministeriów wojny i marynarki 111,203,006 fr.

(Posucha w Turcyi.) W wielu prowincjach Turcyi europejskiej posucha jest tak wielka, że zapowiadają bardzo niepomyślne zainwa. Zbiór jedwabiu będzie za to, ile się zdaje, korzystniejszym.

(Nowi męczennicy.) W Chinach znowu wielu Chrześcian poniosło śmierć męczeńską. Lyonski „Progrès de Lyon“ donosi, że ks. Né-l w Kay-Tscho przywieziono przed mandaryna tamtejszego i żądano, aby się wyrzekł swojej wiary. Nie uszanowano paszportu francuskiego, który ukazywał, a gdy żądaniu zadość nie uczynił, został ścięty wraz z pięciu nowo nawróconymi Chińczykami.